

Mama lui Ionuț Anghel, băiețelul mâncat de viu de câini într-un parc din București s-a gândit să ceară despăgubiri materiale destul de consistente celor vinovați și să propună Patriarhiei Române ca Ionuț să devină mucenic. Lucruri exagerate în opinia actriței Oana Pellea, care, revoltată la culme, scrie pe blogul personal: *„A cere bani recompensă pentru moartea copilului tău, a cere titlul de martir... când... (dex-ul dă o definiție clară la martiraj)... Eu, până azi, știam că doliul e doliu, că interesul e interes, că bun simț e bun simț și penibilul, penibil!”*.

Eventual “bun

ul

simț e bun simț”, dar să nu ne pierdem vremea cu amănunte...

Există (totuși există!) libertate de exprimare în țara asta. A profitat de acest lucru doamna Pellea, profit și eu acum pentru a mă...exprima față de luarea de poziție pe care a avut-o o mare actriță.

Mai întâi să vedem ce înseamnă “martir”. Citez din dicționarele pe care internetul ni le pune la poziție și acum chiar mă simt obligat s-o fac, din moment ce am fost trimis la dex :

„Persoană care a avut de îndurat suferințe, chinuri îngrozitoare sau moartea pentru ideile, convingerile sale.”

Ionuț era prea mic pentru a avea niște convingeri de nezdruccinat la care să țină mai mult decât la propria-i viață, dar ce ne facem că tot martir este, în sens figurat, o

„ Persoană supusă unor suferințe, tratamente sau persecuții inumane.”

De suferințe absolut inumane a avut parte și bietul băiețel plecat la joacă împreună cu fratele lui și o nefericită bunică. Sigur că biserica ortodoxă nu-l poate declara pe Ionuț martir. Rămâne un martir pentru bunică, frate și părinții săi, și pentru cei care iubesc mai întâi oamenii și apoi animalele.

Actrița care pune lucrurile la punct nu poate să înțeleagă durerea unei mame care-și pierde copilul...Știe și doamna Anghel că pe Ionuț nu-l va mai putea strânge în brațe. Știe și o doare...Vrea să-l știe undeva, de neuitat, dincolo de viață, dincolo de moarte...De aceea s-a gândit să-l propună pe fiul ei martir. Să n-o judecăm cu mintea celorlalți! Încercând să ne punem în locul ei, putem deveni mai toleranți, adică mai creștini...

Alt prilej de revoltare pe blog îl are Oana Pellea când vede ce despăgubire materială (în bani, precizez, ca să nu existe dubii) vor cere părinții rămași fără un copil într-o frumoasă zi de septembrie, într-o frumoasă capitală a unei frumoase țări al unui civilizat continent. Oana Pellea pune degetul pe rană și ne spune ce știa:

„Eu știam că părinții și bunicii nu pot decât să-și plângă copiii sau nepoții. Să își asume partea lor de vină! Să ceară dreptate și nu recompensă sau răzbunare. Să ceară soluții, ca drama trăită de ei să nu se mai repete. Soluții! Și nici o soluție nu poate include termenul de ucidere. Aflu că există recompensă pentru moarte. ...Ca și când banii pot recompensa. Ca și când răzbunarea, îndreptată greșit, poate alina o moarte (...) Dumnezeu să-l odihnească pe Ionuț și să-i ierte pe părinții și bunicii lui”.

E un adevăr atât de crud, din păcate...Rudele nu pot face altceva decât să-și plângă copiii în astfel de situații. Oana Pellea spune:

„Eu știam că părinții și bunicii nu pot decât să-și plângă copiii sau nepoții. Să își asume partea lor de vină!”

Dacă pune problema la modul general, are dreptate. Dacă se gândește doar la familia lui Ionuț, e de observat aici că părinții n-au altă vină în afară de aceea de a-i fi dat viață acelui copil... Erau la serviciu în acele fatidice momente! Bunica poate fi găsită oarecum vinovată. N-a stat cu ochii și cu gura pe nepoți, dar, să nu uităm, erau într-un parc din Capitală, în plină zi!

„Să ceară dreptate și nu recompensă sau răzbunare.”

Ce se înțelege în acest dramatic caz prin „să ceară dreptate”? În ce constă dreptatea pe care părinții îndurerați o pot cere? Cine vorbește de „recompensă”? Cum se poate gândi Oana Pellea la așa ceva? Pe cine vor să se răzbune rudele lui Ionuț? Când a pomenit ceva mama lui Ionuț de răzbunare? S-a gândit actrița indignată că poate familia Anghel dorește cu banii (obținuți drept despăgubire, nu recompensă!!!) să înceapă un program de protecție a...oamenilor prin mutarea câinilor în adăposturi sigure și astfel să nu mai fie momente atât de

dramatice în țara asta? Sau poate banii vor trebui folosiți pentru tratamente psihiatrice pe toată viața pentru celălalt fiu scăpat de la o moarte sigură și el?

“Să ceară soluții, ca drama trăită de ei să nu se mai repete. Soluții!”

... dorește să descopere doamna Pellea de la niște oameni care nu vor putea mult timp de-acum încolo să aibă o judecată limpede! Oare n-ar trebui ca imperativul “soluții!” să fie adresat celor care ne conduc destinul național spre...nicăieri și câteodată pe cel individual spre drame pe care le simțim în adâncul inimilor noastre toți?

“Și nici o soluție nu poate include termenul de ucidere. Aflu că există recompensă pentru moarte.”

E chiar atât de greu de priceput că la ucidere nu s-a referit nimeni, poate doar ca ultimă soluție în cazuri extreme? Să considere cineva că „există recompensă pentru moarte” mi se pare de un patetism absolut exagerat!...

Oana Pellea știa ceva, până azi...

„Eu, până azi, știam că doliul e doliu, că interesul e interes, că bun simț e bun simț și penibilul, penibil!”.

Adică dacă e doliu, n-ai altceva de făcut decât să plângi și să taci. Să taci, că doar ești în doliu! Vorbești după ce-ți dai hainele negre jos! Până atunci, taci și lasă-i pe alții să vorbească...Halal interes trebuie să fi găsit niște oameni care în momentul în care și-au sărutat fiii când au plecat dimineața la serviciu nu s-au gândit că începând de-a doua zi vor avea doar unul pentru dezmierdări părintești...

Știe Oana Pellea că rudele unui copil, sau tânăr decedat în urma unui eveniment dramatic (un accident rutier, bunăoară) găsesc o variantă de supraviețuire prin condamnarea celui vinovat? De ce să nu răspundă în fața legii cei vinovați de moartea lui Ionuț, dacă există vreunul...? De ce să condamnăm o mamă care vrea să știe că măcar ca martir ar trăi fiul ei cel mai mic? Oare noi n-am face la fel ca doamna Anghel? De ce să nu lăsăm o femeie care va avea sufletul zdrențuit din cauza oamenilor, nu a câinilor, toată viața pe care o mai are, să vadă o formă de speranță în martiriul unui copil care până mai de curând i-a umplut viața cu râsul lui?

Oana Pellea știa (până azi...)

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 05 Octombrie 2013 07:16 -

Doamna Pellea spune că știe (de azi) că
”*bun simț e bun simț și penibilul, penibil!*”.

Știe?